

Palmaa paloiksi

Yhdeksi tiistaksi, JHL:n mielenilmauspäiväksi, sattui suunniteltu matka Helsingin seudulle. Ensin täytyi suunnistaa Tuusulan tienoille. Sieltä piti ehtiä hyvissä ajoin pääkaupungin keskustaan illan kulttuurieroihin. Ja autollekin oli löydettävä parkkipaikka.

Rikkaan Helsinginkin pitää säästää kuluistaan, vaikka se selviäisi hyvin omineenkin. Ai että miksi? No tietysti siksi, että riittäisi enemmän julkisia tulonsiirtoja syrjäisempien kuntien, vaikkapa Kolarin palvelujen rahoittamiseen. Täysin johdonmukaista, eikö vaan?

Palmaa on Helsingin kaupungin omistama liikelaitos, joka valmistaa ruokaa, siivoaa, hoitaa kiinteistöjä ja tuottaa muita samankaltaisia palveluita. Laitoksen rakenteet periytyvät Helsingin vanhoista toimistoista ja virastoista, joissa tunnetusti oli paljon ilmaa. Helsinki haluaa nyt yhtiöittää Palmia toiminnan järkipäätämiseksi, mikä ei tietenkään sovi kaikille.

Yhtiöittämiselle on myös muita vahvoja perusteita. Suomi on saanut toistamiseen sapiskaa siitä, että kuntien liikelaitokset vääristävät kilpailua. Niiden ei tarvitse maksaa tiettyjä lakisääteisiä veroja ja maksuja. Lisäksi niillä on käytännössä konkurssisuoja. Hinnat voi painaa niin alas, että yksityiset kilpailijat putoavat.

Suuri Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL järjesti vielä voimakkaamman AKT:n tukemana laittoman painostuslakon, jonka tavoitteena oli pysäyttää pääkaupungin julkinen liikenne ja saattaa Helsingin keskusta täydelliseen kaokseen. Toisin kyllä vähän kävi.

Sinä tiistaina ajelin ensin puolen päivän aikaan kehä kolmosta Tuusulantielle. Liikenne sujui ongelmitta sallittua nopeutta. Vaikka olenkin tällainen maalaisautoilija, kukaan ei näyttänyt keskisormea, eikä muitakaan mielenilmauksia sattunut.

Köröttelin sitten iltapäivän lopulla Tuusulantietä Helsinkiin. Ajattelin, että keskustaan ei maalaispojan nyt pidä uskaltautua. Siellä jää jumiin. Pitää kiertää Pasilaa viistäen stadionin tienoille. Mäntymäen kentältä saattaa löytyä parkkipaikkakin. Tuusulantie oli tyhjähkö, ja Helsingissä sai posottaa perille vihreän aallon mukana. Ja se parkkipaikkakin odotti.

Koska aikaa jäi rutkasti yli, pujahdin publiin oopperan kulmassa. Sisältä lämpimästä oli mukava seurata Mannerheimintien liikennettä. Parin tunnin aikana ei kulkenut yhtään raitiovaunua. Puolityhjiä busseja lipui molempiin suuntiin tiheämmin kuin tavallisesti. Muu liikenne näytti normaalilta. Autoliikenne sujui jopa jouheammin, koska ei ollut kääntyviä ratikoita.

Itäisen Helsingin metroon perustuva joukkoliikenne ei tiistaina toiminut. Oli järjestetty korvaavia busseja, joiden kulkemista AKT ja pikkuruinen anarkistiryhmä yrittivät häiritä. Poliisi hoiti häiriköijät siististi pois.

Hesarin tiedepalstalla Niko Kettunen vertasi jupakkaa muurahaisten valtataisteluun. Mustamuurahaisten näyttivät taivaan merkit paitsi verimuurahaissännilleen myös mukavuudenhaluisille anarkisteille, jotka olivat netissä kyselleet kimpakyytiä mellakkapaikalle.

Eniten lakko vaikeutti siis itäpuolen kulkijoiden matkaa. Espoolaiset ja kauniaislaiset jupit saivat sen sijaan kaahailla audeilla, bemareilla ja ökymaastureilla tyhjiä teitä kaupunkiin ja naureskella partaansa. Mitä autoilun auvoa! On se vaan niin väärin.

pajen